

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . Δραχ. χρεοσφ. 15

Ἀρχετα. ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται

Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην διηγήτορον

Ὀδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Τὰ ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ ὁ Ἑλληνισμός.
— Οἱ ξένοι περὶ ἡμῶν — Οἱ κίνδυνοι τῶν δικαίων
τῶν Δωδεκανήσων. — Ἀγγέλια καὶ θρύλοι.
— Κύπρος. — Προκήρυξις τῶν Συντεχνιῶν. Ἡ
ἰδρυσις Ἱταλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἐν Ἀ-
θήναις. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 31 Μαρτίου 1910

Ἀλλὰ οὐδ' ἐξηγοῦμεν τὰ αἷτια τῆς ἀλβανικῆς ἐξεγέρσεως, ἐξ ὧν πρόδηλον προκύπτει, ὅτι τὸ κίνημα οὐτε ὠργανωμένον εἶναι, οὐτε εἰς σπουδαία δύνανται νὰ ἀγάγῃ ἀποτελέσματα ὡς πρὸς τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ καθ' ὅλου πολιτικὴν κατάστασιν. Ἡ τουρκικὴ κυβερνήσις μεταχειρίζομένη ἐκ περιτροπῆς τὸν σιδηρόν καὶ τὸ δέλεαρ, τοὺς μὲν ἀπειλοῦσα, τοὺς δὲ ἀμείδουσα, θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ ἐπ' ἀναφέρει τὴν ἐν τῇ γωνίᾳ ταύτῃ τῆς αὐτοκρατορίας ἀναφανείσας ἀνωμαλίαν, ἀφ' οὗ αἱ εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις ἐνεκα τοῦ ἀμοιβαίου αὐτῶν φόβου συνέχουσιν ὅτι ὧν αὐταὶ γινώσκουσιν μέσων τὰ γέγοντα τῆς Τουρκικῆς κράτης ἀπὸ πάσης τολμηρᾶς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐσωτερικῶν αὐτῆς ἀνησυχιῶν καὶ ἀφ' οὗ οὕτω ἔδωκαν ἐν λευκῇ τὴν ὑπογραφήν των εἰς τὴν συγκαταστήσαν αὐτοκρατορίαν νὰ διαρρηθῇ τὰ ἐν τῇ οἰκῇ αὐτῆς καθ' ὅσον δῆποτε ἂν θελήσῃ τὸν πόντον πρὸς τὰς μεσημεριὰς ἀγρίως, ἀναιροῦσα τὰ κεκτημένα δικαιᾶ των, καταργοῦσα προνόμια προαιώνια. Ἀν τὰ πράγματα χωρήσωσιν, ὡς χωροῦσιν, ἀπίθανον δὲ εἶναι νὰ ἰδωμεν τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην ἐπιτρέπουσαν εἰς τοὺς Νεοτούρκους καὶ νὰ ἐξισλαμίσωσι τοὺς Χριστιανούς, οὗς ἡ ἀθλία των μοῖρα ἔθηκεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των. Οἱ αὐτοὶ λόγοι, οἵτινες ἐπειθανάγκησαν τοὺς χρυσοστολιστοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Χριστιανῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης νὰ κλασσανεῖζονται πρὸ τοῦ αἵματος καὶ βδελυρωτάτου τῶν τυράννων, οὗς ἐξέβρεψεν ἡ φυλὴ τῶν Τούρκων, πρὸ τοῦ ἀπαισιωτάτου Ἀβδούλ Χαμίτ — τί λέγω; ἀφ' οὗ καὶ κραταίως αὐτοκράτωρ ἀντήλλαξεν ἀπαμὸν πρὸς αὐτὸν τὴν Χαμίτ, οὗ τὰ χεῖλη ἀπέσταζον ἔτι νωπὸν τὸ ἀρμενικὸν αἷμα; — οἱ αὐτοὶ νῦν ἤγαγον τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην νὰ ἐρωτοτροπῶσι πρὸς τὰ μεμυρωμένα καὶ χειροκτοφόρα θηρία, ἅτινα Νεότουρκοι ἐπικαλοῦνται. Ἡ πρὸς τὴν εἰρήνην στοργὴ τῆς Εὐρώπης εἶναι πρόφασις καὶ ψεύδος· διότι ἡ εἰρήνη θὰ ἐξυπηρετεῖτο ὀριστικώτερον καὶ ἀσφαλέστερον, ἐὰν ἀπεπῶντο δέκα ἑκατομμυρίων χριστιανῶν Ἀλβανῶν, Ἑλλήνων, Σέρβων, Βουλγάρων, Ἀρμενίων, Σύρων τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἀθεράπευτον βαρβαρότητα τῶν Τούρκων. Ἡ ἀλήθης αἰτία τῆς ἀπαράδειγματις ταύτης ταπεινώσεως τῆς πανισχύρου χριστιανότητος πρὸ τοῦ ἐκλελειμένου βαρβάρου εἶναι αἱ οἰκογενεακαὶ αὐτῆς ἐριδεις, ἡ ἀντιζηλία καὶ ἡ τῆς ἀρπαγῆς ὄρεξις, ἥτις, ἵνα χορτασθῇ, ἔχει ἀνάγκη θυμάτων καὶ ὡς θυμὰ προσφέρονται οἱ Χριστιανοὶ οἱ ὑπὸ τοὺς Τούρκους.

Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἐπ' ἀπειρον δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ. Μετὰ τοὺς Ἀλβανούς θὰ ἔλθῃ ἡ σειρά τῶν Ἀρβάνων, μετὰ τούτους ἡ τῶν Ἑλλήνων, τῶν Βουλγάρων καὶ μετὰ τούτους ἡ τῶν Ἀρμενίων, διότι ἀντίκειται εἰς τὴν ἀγρίαν φύσιν τῶν Τούρκων ἡ παγίως πολυχρονιούνη τῇ Ἀνατολῇ εἰρήνης, διότι ἀντίκειται εἰς τὴν ιστορικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἀντιπαρθεὶν ἀνικανότητά των περὶ τὸ διοικεῖν ἀλλόφυλα γένη ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἰσότητι ὁ ὁμοῦ καὶ ἑννομος πολιτικός των βίος. Νῦν δὲ, ὅτε ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ ἐξελύθησαν τοῦ κορανίου οἱ ἄλλοι Ἕλληνες καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ συνειδήσις τῆς ἐθνικότητος κατέστη ἐπικρατεστέρα τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, τὰ ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ Ἀραβίᾳ τελούμενα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι οἱ Τούρκοι εἶναι ἀνίκανοι νὰ διοικήσωσιν οὐχὶ μόνον Χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ Μουσουλμάνους, ἂν δὲν εἶναι ὁμόφυλοι. Ἰσως ἀρῶμεν, ὅτε τὸν νωθρὸν καὶ ἄβουλον Ῥεσάτ διαδεχθῇ ὁ πλὴρ ἡσυχίας καὶ θελήσεως Ἰδεδόδη, ἀποδεχθῇ, ὅτι οἱ Τούρκοι εἶναι ἀνίκανοι νὰ

διοικήσωσι καὶ ἑαυτοὺς ἄλλως ἢ διὰ τῆς δεσποτικῆς ἀπολυταρχίας, ἥτις εἴθε νὰ ἀσκήσαν ἀκατανίκητον γοητείαν εἰς ἀσιατικὰ φύλα εἰς τὴν θεοκρατίαν ἀνατραφέντα, ὑπὸ τῆς θρησκευτικῆς μισαλλοδοξίας ἐμπνεόμενα, ἐν τῇ μοιρολατρικῇ ἐθισθέντα ἀνοχῇ τοῦ ἄρχεσθαι, τί δὲ ἐστὶ τὸ ἄρχεῖν διδάχθέντα διὰ τῆς ἀρπαγῆς καὶ τῆς ὕβρεως καὶ τῆς σφαγῆς τῶν ἀλλοδόξων.

Τοιοῦτον λαὸν πιστεύει ἡ ὕλιστικὴ καὶ ταπεινόφρων Εὐρώπη ἱκανὸν νὰ διοικήσῃ ἐν ἰσονομίᾳ λαοὺς ἄλλους καὶ νὰ ἀναγεννηθῇ! Τοιοῦτον λαὸν μάχεται νὰ διατηρήσῃ τὴν κυριαρχίαν καὶ ἐν Κρήτῃ! Οἷον ἀνεξάλειπτον ὄνειδος καὶ οἷα ἀνεξάλειπτος ἀτιμία!

Ἡ Ἀλβανία νῦν, μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας, εἴτε ὑπὸ τὰς σφαῖρας τῶν τουρκικῶν τηλεβόλων, εἴτε ὑπὸ τὰς μειδάματα τοῦ χαριτοδύτου Χακὴ πασᾶ, θὰ ἡσυχάσῃ. Ἀλλ' ὁ ἥσυχος ὕπνος τῶν ἐπὶ τοῦτο παγίως ἐλπίζοντων δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ταραχθῇ βιαίτερον ἔτι ὑπὸ τὰ ἀναρχικά κινήματα τῶν ἀδαμάστων ὀρεσβίων τοῦ Ἰπὲν καὶ τῆς Προσένης κρύπτεται ἐμβρυώδης, ἀλλ' εὐρωστος καὶ βιώσιμος ἡ ἐθνικὴ συνειδήσις τῆς Ἀλβανίας, ἡν δεξιότατα ἐκοίμισε μέχρι τοῦδε ὁ ἀπολυταρχικὸς πανισλαμισμός, ἡν μωρότατα συνετάρaxεν ὁ συνταγματικὸς παντουρκισμός.

Καὶ ἡ ἀφύπνισις αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς ἀλβανικῆς συνειδήσεως ἐνδιαφέρει τὰ μέγιστα μετὰ τοὺς Τούρκους ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας, ἰσως μάλιστα ἡμᾶς πολὺ περισσότερον ἢ τοὺς Τούρκους.

Ἀφ' οὗ τὸ μικρὸν βασίλειον κατεσπατάλησε μέχρι τοῦδε τὰς ζωτικωτάτας δυνάμεις του εἰς τοὺς ἀγενεῖς διαπληκτισμούς των δικηγορίσκων ἐν ταῖς ἀθηναϊκαῖς τριόδοις μήτε ἀκούον, μήτε βλέπον τί περὶ ἑαυτοῦ ἐτελεῖτο, ποία ἐθνικὴ καὶ πολιτικὴ ὕμνωσις συνεπληροῦτο ἀφ' οὗ ἀφῆκε τὴν ἀλβανικὴν ἀφύπνισιν ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτῆς ἀπὸ τοῦ 1870 βημάτων μακρὰν πάσης θεραπείας καὶ εἶδεν αὐτὴν ἐν τῇ πρώτῃ τῆς σταδίου νὰ λάβῃ φορὰν ἐχθρικὴν πρὸς τὰ ἑλληνικά συμφέροντα, ἔχει καὶ πρὸς τὰ ἑλληνικά τὰ νὰ τὴν παρακολούθησιν ἐκ τοῦ σύγγενος ἐν τῇ δευτέρῃ σταδίῳ, εἰς δὲ διὰ τῆς συγχρόνου ἐξεγέρσεως εἰσηλθεῖ, νὰ σπουδάσῃ τὰς τάσεις τῆς, νὰ μελετήσῃ τὸν χαρακτῆρά τῆς, εἰ δυνατόν δὲ καὶ νὰ τὴν βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξίν τῆς. Διότι παρ' ὅλας τὰς παρεξηγήσεις, παρ' ὅλας τὰς παιδικὰς ἀντιζηλίας, ἂς ἐσπεῖρεν ἡ ξένη κακοβουλία ἡ ἀνήθικος ἰδιοτέλεια ἡ πολιτικὴ ἀφροσύνη, παρὰ τὴν διαφορὰν τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως, Ἑλλήνες καὶ Ἀλβανοὶ παρὰ τὴν μεγάλην τὸν αἵματος κοινότητα, παρὰ τοὺς ποικίλους ιστορικοὺς δεσμούς, εἶναι ἐκ τῆς γεωγραφικῆς των θέσεως ὑποχρεοὶ καὶ ἐκ τῶν φυλετικῶν των τάσεων νὰ εἶναι φίλοι καὶ σύμμαχοι καὶ συνοδοιπόροι ἐν τῇ δρόμῳ τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας των, ἂν ἀμφοτέροι οἱ λαοὶ σωφρονώσιν. Καὶ θάττον ἡ βράδιον τὰ πράγματα θὰ ἀναγκάσωσιν αὐτοὺς νὰ σωφρονήσωσιν.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ

Ἡ «Ἐφημερίς τοῦ Οὐεστμίνστερ» περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπαναστάσεως.

Ἐγράψαμεν δι' ὀλίγων ἐν τῇ προηγουμένῃ φύλλῳ περὶ τοῦ ἥπιου τρόπου, μεθ' ὃ ἐκρίνε ἡ εὐρωπαϊκὴ δημοσιογραφία τὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπαναστάσεως νῦν, ὅτε αὐτὴ ἐληξεν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ὀργήν, ἥτις πάντοθεν ἐξεδιλάθη ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως αὐτῆς, καὶ τὰς παντοίας ὕβρεις, ὧν ἀντικείμενον κατέστη ἡ Ἑλλάς ἐπὶ ἐπὶ ὅλους μῆνας. Ἀλλ' ὡς ἐν παντὶ πράγματι, ὅπερ στέφει ἡ ἐπιτυχία, οὕτω καὶ περὶ τῆς πολιτικῆς κρίσεως ἐν Ἑλλάδι, ἥτις ὅπως δῆποτε ἀρχαμένη κατέδειξε διὰ τῶν ἔργων τῆς, ὅσον ἀναπόφευκτος ὑπῆρξεν ἡ ἐκρήξις τῆς, τοσοῦτον εἰλικρινεῖς ὑπῆρξεν καὶ οἱ σκοποὶ τῆς καὶ συνετὴ ἡ πορεία τῆς, νηφαλιώτεροι ἐπεκράτησαν κρίσεις, δὲς δ' εἰπεῖν καὶ συμπληρώτεροι περὶ τοῦ ἔργου τῆς ἐπαναστάσεως. Τοιοῦτον παράδειγμα παρέχει ἑαυτὴν ἡ «Ἐφημερίς τοῦ Οὐεστμίνστερ», ἐγκριτικώτατον ὄργανον τῶν Ἀγγλῶν φιλελευθέρων, ἥτις κατὰ τὴν

ὑπὸ τῆς «Ἐστίας» παρεχομένην μετάφρασιν ἐγράψεν ταῦτα περὶ τῶν πολιτικῶν ἡμῶν πραγμάτων:

«Κατ' ἔχουσιν αἱ ὁδοὶ συμβουλαὶ καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος προεκήρυξε τὴν διάλυσίν του. Τὸ γεγονός δὲ εἰς τὴν ἀπόφασιν ἐλήφθη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Βασιλικοῦ Διαγγέλματος δύναται ἰσως νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς εὐγενὲς φιλοφρόνημα πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ ὡς ἀποδείξεις τῆς πρὸς τὸν κ. Δραγούμην ἐμπιστοσύνης.

«Ἐὰν ἡ διάλυσις χαρακτηρισθῇ ὡς συντελεσθεῖσα πράγματι καὶ οὐχὶ μόνον τύπῳ ἐὰν οἱ ἀξιωματικοὶ ἐβεβαίωσαν ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς παρεμβάσεως αὐτῶν παρήλθε, θὰ ἴδοντο τὴν εὐελπίαν ν' ἀποβλέψῃ πρὸς τὴν κατάστασιν.

«Ὁ Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος συνετέλεσεν εἰς τὴν ψήφισιν πολλῶν μέτρων, τινὲν ὁρθῶν, ἄλλων δὲ ἀμφισβητήσιμου σοφίας. Ἡ παρέμβασις του ἦλθεν εἰς στιγμήν, καθ' ἣν ὑπῆρχεν ἀπόλυτος ἀνάγκη αὐτῆς: ἀλλὰ καὶ ἡ διάλυσίς αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἐκ ἰσῶς ἐπικαιρῶς, καθόσον στρατιωτικὴ ὀλιγαρχία χρήσιμος ἔστω διὰ τὴν παρασκευὴν ὀριστικῶν μεταρρυθμίσεων, ὡς κατάστασις διαρκὴς ἀποτελεῖ ἀμείγρην κακὴν».

Καὶ περαιτέρω.

«Ἀς ἐλπίσωμεν, ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποίαν τὰς χεῖρας θὰ περιέλθουν ἀπαξ ἐπὶ αἱ τύχαι τῆς πατρίδος των, θὰ ἐδιδάχθωσαν πολλὰ ἐκ τῶν συμβάντων τοῦ παρελθόντος φθινοπώρου.

«Τὸ μέγα κατόρθωμα τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου ἐγκρίεται οὐχὶ εἰς τὰ μέτρα, τὰ ψηφισθέντα τῇ ἐπιταγῇ του, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀπὸ μέρους του ἐξωτερίκευσιν καὶ κατὰ τρόπον μάλιστα ἐφελκύνοντα τὴν προσοχὴν, τῆς δυσχερασίας καὶ τῆς ἀδυναμίας των καλλιτέρων στοιχείων τοῦ ἔθνους διὰ τὴν κατάστασιν τῶν πολιτικῶν του.

«Ἡ Ἑλλάς ὑποφέρει οὐχὶ ἀπὸ περισσεύων, ἀλλὰ ἀπὸ ἐλλείψεων πολιτικῶν κομμάτων. Μεταξὺ τῶν νῦν λεγομένων «κομμάτων» δὲν ὑπάρχουν μεγάλα διαφορά ἀπολιτικῆς οὐτε ριζικαὶ ἀντιθέσεις ἰδεῶν καὶ ἰδεωδῶν.

«Πρόσωπα καὶ οὐχὶ μέτρα ὑπῆρξεν μέχρι τοῦδε τὸ κυριαρχοῦν σύνθημα τῆς πολιτικῆς ἐν Ἑλλάδι. Βουλευταὶ ἐκλεγόμενοι διὰ προσωπικοὺς λόγους προσεχώρουν εἰς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ κόμμα καὶ ὠρκίζοντο πίστιν καὶ ὑποταγὴν εἰς τὸν ἀρχηγόν των πάλιν διὰ λόγους προσωπικοῦς.

«Ἀγὼν πρὸς κατάληψιν τῆς ἐξουσίας ἐκ μέρους τῶν ἀρχηγῶν, ἀγὼν διὰ τὰ λάφυρα τῆς ἐξουσίας ἐκ μέρους τῶν ὁπαδῶν, ἦσαν τὰ κύρια ἐλατήρια πάσης πολιτικῆς ἐνεργείας καὶ δράσεως.

«Ἐὰν οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπιμέναντες εἰς τὰ πρᾶγματα καὶ οὐχὶ τὰ πρόσωπα καὶ ἀξιώσαντες παρὰ τῶν πολιτευομένων νὰ ἐργασθῶν ὑπὲρ μεταρρυθμίσεων πρὶν ἢ ἐπιζητήσωσιν ἀμοιβὰς καὶ χαρτοφυλάκια, ἐπέτυχον νὰ καταστήσωσιν ἀδύνατον τὴν ὀλοσχερῇ ἐπανάστασιν εἰς τὸ πρῶτον καθεστὸς μετὰ τῆς κατασχέσεως, εἴνε ἀληθῶς ἀξιοὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς πατρίδος των».

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΤΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ ΝΗΣΩΝ

Ἡ ἀγνοουμένη ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ σφοδρὰ πολεμουμένη ἰσότης χρησιμεῖ οὐχ ἥττον αὐτοῖς πρὸς καταπόνησιν καὶ κατάρυξιν παντός ὑφιστάμενου δικαίου τῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων. Εἶναι ἴσοι πάντες οἱ Ὀθωμανοὶ πολῖται, διακελεύει τὸ τουρκικὸν σύνταγμα· εἶναι ἴσοι ἀναφωνοῦσι οἱ μεμυρωμένοι βάρβαροι οἱ γινώστοι ὑπὸ τὸ νομα Νεότουρκοι. Ἀλλὰ τὴν ἰσότητά ταύτην αἱ χριστιανικαὶ κοινότητες οὐδαμῶς εἶδον καὶ οὐδαμῶς συνήντησαν ἀπὸ τῆς πρώτης αὐταρχικῆς πράξεως τῆς Νέας Τουρκίας, ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν, μέχρι τῆς τῶν Χριστιανῶν στρατολογίας, ἥτις ἔδωκεν ἀπλῶς ἀμεσώτερον ἀφορμὴν νὰ ἐκδηλωθῇ ὁ ἀδιάλλακτος φανατισμός καὶ ἡ χυδαία μισαλλοδοξία οὗ μόνον τοῦ ὅχλου, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἀνεπτυγμένων τάξεων τῶν μουσουλμάνων. Τὴν ἰσότητά δοκιμάζουσιν οἱ χριστιανικοὶ λαοὶ ἐν τῇ καταργήσει τῶν προνομίων των, ἅτινα παρεχώρησαν Σουλτᾶνοι ὡς ἀμοιβὴν μεγάλων υπηρεσιῶν ἢ ὡς ἀντάλλαγμα τῆς δουλομηνῆς ἐλευθερίας των καὶ ἅτινα οἱ διάδοχοι αὐτῶν παρὰ πᾶσαν τὴν πολιτικὴν παντοδυναμίαν των ἐκρίναν καὶ πολιτικὸν σμῆρον καὶ δίκαιον νὰ σεβασθῶσιν τὴν ἰσότητά γινώσκουσιν οἱ Νεότουρκοι πρὸς στρέβλωσιν παντός ὑφιστάμενου δικαίου,

Τὰ εὐρήματα τῆς Γόργωνος καὶ Ἀζού, τὰ μεγαλοπρεπῆ καὶ καταπληρόντα τῆς Φαιστοῦ ἀνάκτορα, τῆς Δελφῆς καὶ Λαοσάας τὰ εἰρεῖα, καὶ τῆς Ἀργίας Τριάδος τὰ γραπτά μνημεῖα ἀποτελοῦν ἐπιστημονικὰ ἱερόπαια καθιστῶντα ἐπιζήλους ἀληθῶς τοὺς ἐργάτας αὐτῶν καὶ εὐτυχῆ τὴν χώραν, ἥτις ἔχει τοὺς τούτους τέκνα.

Ἡδὴ δὲ καὶ ἡ ἐνταῦθα Ἑλλάς ἀνοίγει μεγάλας τὰς πύλας πρὸς τὴν Ἱταλικὴν ἐπιστήμην, καὶ χαίρουσα βλέπει διὰ πάντοτε καὶ αὐτὴ κατέρχεται νὰ μετὰσχῃ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων καὶ τῆς εὐγενοῦς ἐπιστημονικῆς ἀμιλλῆς, τῆς τόσον ἐναρμονίως μεταξὺ τῶν ξένων Σχολῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιστήμης διεξαγομένης.

Τὰ τέκνα τῆς Ἰταλίας ἄς εἶναι βέβαια, διὲν ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ ταύτῃ διαπάλῃ μόνον φίλους καὶ συνεργάτας θέλουσι συναντήσῃ. Οἱ παλαιότεροι ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ ἐρευνῇ μαχηταὶ καὶ πάντες οἱ ἀφιερῶσαντες τὸν βίον αὐτῶν εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν λατρείαν τοῦ ἀρχαίου κόσμου, δὲ προσέβλῃσιν αὐτόμοιοι σύμμαχοι, ὅπως ὑποζοηθῇ οἱ τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς ταῦτης.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐγκαθιδρυμένη ἡδὴ Ἱταλικὴ ἀποστολὴ, εἴτε πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Ἀλφειοῦ θὰ κατευθύνῃ τὰ βήματα αὐτῆς, εἴτε θὰ βαδίσῃ πρὸς τὰ Θεσσαλικά πεδία, εἴτε πλεῖον πρὸς τὰς νησιωτικὰς ἀκτῆς, πανταχοῦ θέλει εὖρῃ ἐπικρατοῦσαν πρὸς ἐαυτὴν εἰρήνην ἀνιδράκτον καὶ θέλει προεβῇ εἰς τὰ ἔργα τῆς ἐν μέσῳ ἀληθοῦς διημιματικῆς ἐκεχειρίας.

Εἰς τοὺς ἀπὸ μακροῦ χρόνου κατελθόντας ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ξένους ἐρευνητάς, εἰς τὸν εὐρὺν κύκλον τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημῶν προσέρχεται ἡδὴ ἀπὸ τῶν ὀχθῶν τοῦ Τιβέρεως ἡ εἰρηνικὴ Λατινική, ἵνα πάντες ἡνωμένοι σπουδαίωσιν καὶ ἀνεγείωσιν πάλιν ἐκ τῶν ἐρείπων καὶ συντριμμάτων περικαλλῇ καὶ μέγαν τὸν Ναὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πνεύματι ἡ ἀνθρωπότης ἡ παραπλανηθεῖσα ἐν μέσῳ ἀτραπῶν σκοτεινῶν θὰ ἀνέβῃ καὶ πάλιν τὰ ἀληθῆ ἰδανικὰ καὶ θέλει ὡς ἀπὸ φάρου πλησιφαῶς κοδοδηγηθῇ νὰ βαδίσῃ τὴν πλατεῖαν λεωφόρον τοῦ πολιτισμοῦ, ὅστις μόνον ἐκτρέφει καὶ ἐξυψοῖ τοὺς Λαοὺς εἰς τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀποστολήν.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ὁ ἑορτασμός τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς.

Ἀπανταχοῦ τοῦ κράτους, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν Ἀθήναις μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐωρτάσθη ἡ ἐπέτειος τοῦ μεγάλου ἡμῶν Ἀγώνος. Δύο δὲ πράγματα συνετέλεσαν εἰς τοῦτο. Ἡ ὁργανωμένη παρτίδα τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων καὶ ἡ παρονοία πολυαριθμοῦ στρατοῦ ἐν αἷς πόλεων ἐδρεύοντι συντάγματα, ταξιαρχίαι καὶ μεραρχίαι, ἡ συμμετοχὴ δὴλον διὰ τῶν μελλόντων στρατιωτῶν τῆς πατρίδος καὶ τῶν στρατιωτῶν τῆς σήμερον, οἵτινες, ἂν ἡ ἀνάγκη παραστίγῃ, θὰ κληθῶσι νὰ ὑπερασπισθῶσι τὸ ἱερόν τῆς Ἑλλάδος ἔδαφος.

Ἡ ἐλπίς, ἡ κατὰ Πίνδαρον τὴν πολυτρόφων γνώμην τῶν βροτῶν νὰ μάλιστα κυβερωῖσθαι, εἶναι τὸ ἐλατήριον τῆς ἐργασίας, ἥτις ἐστὶ ζωὴ, καὶ ἡ πηγὴ τῆς εὐφροσύνης, ἥτις ἀνεὶ ἀδίστατος ὁ βίος, καὶ ἡ παρέλασις τῶν μαθητῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν ἥτοι αὐτὴ ἡ ἐλπίς παρελθούσα καὶ παραμυθούσα διὰ τῆς φαιδρᾶς αὐτῆς ὅπως τὰς ἀποκαμύσας ἐκ τῶν ὡν ταλαιπωριῶν καὶ θλίψεων συγχρόνως γενεάς, διὲν θὰ ἀνατείλῃσιν καὶ διὰ τὴν πατρίδα μᾶς ἡμέραι δόξης καὶ θριάμφας, ἀρκεῖ νὰ θελήσωμεν, ἀρκεῖ νὰ ἐργασθώμεν, ἀρκεῖ νὰ παραμερίσωμεν τὰς οὐτιδανὰς περὶ τοῦ σαρκεῖν μᾶς ἡ περὶ τῶν κενοδοξίων μᾶς φροντίδας εἰς τὰς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος μερίμνας, ὅταν αὐταὶ συγκροτῶνται πρὸς τὰς πρώτας.

Δέκα πέντε χιλιάδες ἄνδρες πρὸς τοῖς κληρωτοῖς παρέστησαν ἐφέτος πρὸ τῶν Ἐκκλησιῶν ὡς μάγιστροι καὶ ἐγγυηταί, διὲν θνηταὶ δὲν εἶναι τὸ ἔργον τῶν ἡρώων τοῦ 1821, διὲν δὲν ἐξέλαμψεν ὡς δίκαιον ἀντίκρῳ, ἵνα οὐδεὶς εἰς τὰ ἀχανές, ἀλλ' οὐκ ὑπάρχοντι αἱ δυνάμεις, αἵτινες θὰ συνεχίσωσιν αὐτὸ μέχρι συμπληρώσεως. Εἰς τοῦτο κυρίως ἐβάλεν ἡ πρόφασις κατὰ τῆς ἀποπληθύνσεως τὴν Ἑλλάδα φανλοκράτας ἐπανόστους καὶ οἱ δεκαπεντακισχίλιοι ἐκείνοι ἄνδρες τῶν ἀρίστων καὶ ἀκαματωτάτων ἡλικιῶν τῶν συγχρόνων γενεῶν εἶναι ὁ πρῶτος στρατὸς τῆς ἐπανόστασης, εἰς δὲν μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ κληθῶσι νὰ προστεθῶσιν ἄλλοι τοσοῦτοι.

Τοῦτο εἶναι τὸ πᾶν; Ὁχι! Εἶναι ἀπλῶς ἡ ἀρχὴ τοῦ δόλου καὶ ἀκατάπαυστος ὑπάρχει πεποιθήσις, διὲν τὸ ἀρξάμενον θὰ φθάσῃ ἕως εἰς τὸ τέλος.

Πεντακισχίλιοι ἄνδρες παρετάχθησαν εἰς Ἀθήνας ἐξ ὅλων τῶν ὄλων. Εἶδομεν δύο πυροβόλαρχίας μετὰ τὰ νέα ἡμῶν πυροβόλα. Εἶδομεν τὸ τάγμα τῶν εὐζώνων, τὴν δολοχίαν τῶν νοσοκόμων, τὰς σχολὰς τῶν ἐκτελειῶν καὶ τῶν διασωματικῶν, ἀγῆματα ναυτικοῦ λοχυρόν, τὸν σύνταγμα τοῦ ἱπποκράτους, τὰ δύο συντάγματα τοῦ πεζικοῦ συγκείμενα κυρίως ἐκ τῶν πρὸ μηνὸς μόλις κληθέντων διαθεσίμων καὶ ἀπαλλαγέντων. Τὰ δύο ταῦτα συντάγματα προεκάλεσαν κυρίως τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου, ὁ ἀνταποκριτὴς δὲ τῶν Λονδινέων «Καίριον» ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην περὶ τῆς ἀρίστης παραστάσεως τοῦ στρατοῦ τούτου. Ἀρὰ γε ἐγίνωσκον, διὲν ὁ στρατὸς οὗτος ἦτο στρατὸς τριάκοντα μόλις ἡμερῶν παιδείας; Ἡμεῖς οἱ γινώσκοντες τοῦτο δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν, οὐ ἐπετελέσθη ἐν τῷ

μικρῷ τούτῳ διαστήματι ἀξιοθαύμαστος ἐργασία τιμῶσα τὴν ἐνθάδε καὶ τὴν προθυμίαν τῶν στρατιωτῶν μᾶς, τιμῶσα πρὸ πάντων τὴν φιλοπονίαν, τὴν παιδαγωγικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἐδύναμιν τὴν ἀξιοματικὴν μᾶς, οἵτινες διὰ τούτων μάλιστα τῶν τελευταίων ἀρετῶν ἐσχημένους τὴν φιλοτιμίαν τῶν ὁπλιτῶν εἰς τὴν ἐνθουσιώδη ἐπιτέλειαν τοῦ ὅπλου τῶν καθήκοντος. Ἐν τῇ λαμπρῇ ταύτῃ ἐργασίᾳ ἀπεδείχθησαν τραντάτα τὰ δύο ταῦτα, διὲν ἡ ἐπίδρασις τοῦ σχολείου εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις ἤρριψε γενεομένη καταφανὴς ὡς στρατιωτικοῦ προπαιδευτηρίου ἀρίστου διὰ τῆς γυμναστικῆς καὶ τῆς ἀναπνεύσεως τῆς φυσικῆς δυνάμεως τοῦ Ἑλλήνου, διὲν ἡ μόρφωσις τῶν ἀξιωματικῶν ἦμῶν ὄχι μόνον ἡ τεχνικὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἠθικὴ ἐπέτελεσε προόδους καταπληκτικὰς. Οὕτω τὸ ὕψος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἄνδρες καὶ ἀξιωματικοί, ἐσχηματίσθη ἄριστον, ἀναμείνεται δὲ τὸν ὁργανωτὴν τὸν πρὸ πάντων δὲ τὴν ἀδιάλειπτον ἐργασίαν, ἥτις εἶναι ἡ μεγίστη πλαστονουργὸς δύναμις.

Ἐνα δὲ μόνον κίνδυνον διατρέχει τὸ ἀρξάμενον ἔργον, τὸν κίνδυνον τῆς ἐλληνικῆς ἀνικηρίας, τῆς ἐλλείψεως ἐμμονῆς, τῆς εὐκόλου ἀποκαταστάσεως εἰς τὰ πρῶτα προσκόμματα. Ἀλλ' ἡ δόθεῖσα εἰς τὴν κίνησιν ταύτην δύναμις εἶναι τοσοῦτον μεγάλη, ὅστε δὲν φοβοῦμεθα τὸ πάθημα τοῦτο.

Δόγῳ πολλοὶ ἐξεφωνήθησαν οἱ ἀνδριάντες τοῦ Ῥήγα καὶ Πατριάρχου εὐσεφανόθησαν, ὡς καὶ τὰ κεντάτρια τῶν ἱερολοχιῶν τοῦ Ἀγαθασιῶν καὶ ἡ ἐμπρημόσυνος στήλη τῶν φοιτητῶν. Ἐν πᾶσι δὲ τοῖς σχολείοις, ὅτινα τὴν προτεραίαν διδασκαλίαν καὶ μαθητὰ διεκόσμησαν διὰ δάφνης, μυρσίνης καὶ σμυνῶν, οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι ὑμνήσαντες τὸ ἔργον τῶν πατέρων καὶ παρῶντων τοὺς νύκτας εἰς τὴν διὰ γενναίων ἔργων μίμῃσιν ὅτινα ἡ ἡθοποιὸς σφύρα τῆς ἱστορίας πίπτει ἐπὶ τῆς ψυχῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων ὡς ἐπὶ ἄκμωνος καὶ σφυρηλατεῖ τὰ γενναῖα τῆς φυλῆς δρμήματα εἰς ἐμμόνα καὶ ὁρμηλὰ μεγάλα ἀσκήματα, ἀφ' ὧν ἐκπορεύονται τὰ γενναῖα ἔργα τὰ λαμπρόντα τῶν ἑθνῶν τὴν ἱστορίαν.

Τὸν βασιλεῖα ἀνευφήμησεν ὁ λαὸς μεταβαίνοντα μετὰ τῆς βασιλείας εἰς τὴν μητροπόλιν, ἀλλ' ὅχι μετ' ὅσης ἀνεμμένο ζωηρότητος. Κακίστην ὑπερεῖον εἰς τὴν πατρίδα θὰ προσέφερε πᾶς, ὅστις θὰ ἤρνοιτο πρὸ τοῦ βασιλέως, διὲν δὲν ἐγεννήθη χάσμα μεταξὺ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἔθνους, ὅπερ γενοῦντο διὰ τῶν ἑθνικῶν ἀποτυχῶν καὶ τῶν ἐκ τούτων θλίψεων, διὰ τῆς δικαίας πικρίας ἐπὶ τῷ διὲν ἡ χοροεστικῶν καὶ ἐλλώτων καὶ ἀληθινῶν ἀνδραπήδων ὁ Κόρολος καὶ ὁ Φερδινάνδος ἐπλάσαν στρατοὺς καὶ ἐδημιούργησαν ἱστορίαν καὶ δυνάμεις, ἐξ ὧν κινδυνεύομεν νὰ ἀπολέσωμεν τὸν πατριῶν οἶκον, ὁ κράτιστος δὲ λαὸς τῆς Ἀνατολῆς ἐν μὲν τεσσαρκοῦνταὶ κατέπεσε μέχρι τοσούτου, ὥστε νὰ ἐντροφῇ εἰς τὰς πανηγύρεις, ἐν ἀνέσφαρξῃ οἱ Δεδίδοροι, τὸ Ῥαλλίκι, ὁ Μεροσύμαρος, ὁ Κοροδοροῦμπαρος, διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ χειρῶν καταλύσας τὴν ἑλινθερίαν τοῦ καὶ σαρκεῖν μᾶς ὑπὸ τούτου καὶ πότις ἐπὶ ἐκείνῳ ὡς ἀνδράποδα. Τίς ἐπὶ τούτῳ πταίει; Εἰς οὐδὲ εἰς, ἀλλ' οἱ πάντες. Τὸ χάσμα πρέπει νὰ πληρωθῇ δι' ἄλλον περιεχομένον, δι' ἐμπνυχῶν, ἂς μόνῃ ἡ ἐργασία δύναιται νὰ παράσχῃ, ἐργασία ἀνένδοτος, εὐκρίνεια, σπορῆ, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐργασία καὶ τόλμη, εἰς ἀνάληψιν κινδύνων, ἐσωτερικῶς μὲν κατὰ τῆς ἐπονεϊδίου καὶ ἀναρχικῆς ἡμαγυρίας, ἐξωτερικῶς δὲ κατὰ τῆς βαρβαρότητος τῶν γενότων καὶ τῆς υποτακτικῆς τῶν ἰσχυρῶν, ὅχι δὲ δεξιὰ ὁρμητικῇ. Αὐτοὶ καὶ βραχὺς μόνον χρόνος ἀρκεῖ νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν ἐρημίαν τῶν ἔργων διὰ καταστροφῶν, ὅσας ἀλλεπαλλήλους ὑπέστη τὴν Ἑλληνικὴν ἔθνος, ἀεὶ ἀνέτοιμον εὐρεθὲν τῷ 1866, τῷ 1877, τῷ 1881, τῷ 1885, τῷ 1897, τῷ 1908.

Ἡ ἀπουσία τῶν πριγκίπων ἐκ τῆς ἐορτῆς.

Δὲν εἶναι διόλου σύμφωνον πρὸς εαυτοὺς, παραγνωρίζοντες δὲ καὶ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, πλὴν δὲ τούτων ἐλάττωσιν καὶ τὸ ἔθνος διὰ δημοτικῆς ἀφορμῶν ἔριδος τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν δυναστείαν ὅσοι ἐφάνησαν ἐκπληττόμενοι ἐπὶ τῇ ἀπουσίᾳ τῶν πριγκίπων ἐκ τῆς μητροπόλεως κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἐορτήν! Ἡ ἀξίωσις νὰ φανθῶν φαιδρὸς καὶ νὰ μετασχησῇ χοροεστικῶν πομπῆς ἀνθρωποὶ ἔχοντες αἰμασύσαντες εἰς τὴν καρδίαν ἐκ βαρυτάτου τραύματος ὑποβαίνειν τὰ ὅρια τῆς ἀνθρωπίνης καρτερικότητος, εἶναι δὲ καὶ ἐπὶ ἐπιμέλειαν χαλεπὸς καὶ ἀξία εἰς λαὸν φύσει δημοκρατικὸν καὶ φιλελεύθερον καὶ εὐγενῆ γινώσκοντα νὰ σέβεται τὴν ἀπομόνωσιν τῆς θλίψεως. Ἀλλ' ἡ ἔφηρξε καὶ πρὸς δημογραφίαν τοιούτου ζητήματος; Ὑπάρχοντι δὲ καὶ ἀνθρωποὶ δοξάζοντες, διὲν ἡ βασιλεία εἶναι ἀσμός τις, ἡθικὴ τις δύναμις, ἀξίωμα τέλος πάντων ἔχον πρὸς τὸν σαρκεῖν μᾶς ἔθνος, ἥν πρέπει νὰ βαρύνωμεν καὶ διὰ σφαλμάτων, ἂν δὲν διεπραξῇ; Καὶ δὲν ἐννοοῦσιν οὕτοι, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν τὴν τόλμην ἀναπαρδῶν νὰ ἀμφισβητήσωσι τὴν χρησιμότητα τοῦ θεσμοῦ, διὲν φθείροντες τὴν δύναμιν τῆς δυναστείας φθείρουσι μίαν μεγίστην ἡθικὴν δύναμιν τοῦ πολιτικοῦ βίου τοῦ ἔθνους;

Ἡ ἐθνικὴ ἐορτὴ ἐν Κρήτῃ.

Μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἂν ὄχι μείζονος, ἐνθουσιασμοῦ ἐωρτάσθη ἡ μεγάλη ἐπέτειος καὶ ἀπανταχοῦ τῆς Κρήτης, μάλιστα δὲ ἐν ταῖς πόλεσιν καὶ ἰδίᾳ τῇ πρωτεύουσῃ τῆς νήσου. Παρέστησαν πᾶσι αἱ ὀρχαὶ καὶ αἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ κρητικοῦ στρατοῦ ἐν μεγάλῃ στολῇ. Εἰς τὴν τελετὴν δὲν παρέστησαν μόνον οἱ

μωαμεθανοὶ καὶ οἱ Πρόξενοι τῶν χριστιανικῶν Προστατῶν Δυνάμεων.

Ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ βασιλείου κατάσταση.

Ἡ ἐπὶ τοῦ κ. Ἀραγούνη κυβερωμένης ἐξακολουθεῖ πιστῇ εἰς τὸ ἀναληθὲν πρόγραμμα μετ' ἐπιμελείας ἐφαρμόζουσα τοὺς νόμους περὶ ἐκκαθαρίσεως. Σήμερον Τετάρτην συνήλθεν εἰς πρώτην συνεδρίαν τὸ ἀνώτατον στρατιωτικὸν συμβούλιον, ὅπως σκεφθῇ περὶ τῶν ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀποπεμπέντων ἀρχιστρων καὶ ἐπιτελεῖν στοιχείων. Οὕτω προελθόντων αὐτὸ τοῦ πολιτικοῦ ἔδαφος ἀπὸ παντὸς λογαριασμοῦ τοῦ παρελθόντος ἐλπίζει νὰ φθάσῃ εἰς τὴν σύγκλησιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἥτις ὑπολογίζεται, διὲν θὰ ἐκλεχθῇ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἀγρόστου θὰ κληθῇ δὲ τὴν πρότιν Σπυριδερὸν. Τὰς διαδόσεις περὶ ταχυτέρας συγκλήσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως διέφυσεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς διὰ τῶν ἐπομιένων πρὸς δημοσιογράφους δηλώσεων.

Ὁ ἰσχυρισμὸς, εἶπεν, τῶν φρονούντων, διὲν χάριν μεγάλου δανείου πρέπει νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις δὲν στηρίζεται ἐπὶ τῶν πραγμάτων, καθόσον ὑπάρχουν πολλαχόθεν πολλὰ εὐχάριστοι πληροφορίες διὰ τὴν σὺναψιν το